

Přednáška 8a

Samoadjungované operátory a kvadratické formy

Poznámka : Každá reálná symetrická matice, A určuje nepřímí samoadjungované zobrazení $\mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$, ale také samoadjungované zobrazení $\mathbb{C}^n \rightarrow \mathbb{C}^n$.

Důsledek 1: (Věta o spektrálním rozkladu samoadj. operátorů)

(Spektrum lineárního operátoru je množina jeho vlastních čísel.)

Každý samoadjungovaný operátor $\varphi: U \rightarrow U$ lze psát ve tvaru

$$\varphi = \lambda_1 P_1 + \lambda_2 P_2 + \dots + \lambda_k P_k,$$

kde $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_k$ jsou navzájem různá vlastní čísla operátoru φ a P_1, P_2, \dots, P_k jsou kladné projekce na vlastní podprostory $\ker(\varphi - \lambda_i \text{id})$,

$\ker(\varphi - \lambda_1 \text{id}), \dots, \ker(\varphi - \lambda_k \text{id})$. Tieto podprostorov je nao
navzájom kolmé.

Důkaz: Vímé již, že U má kázi kónonou
vlastními vektory. Podom pro $u \in \ker(\varphi - \lambda_i \text{id})$
platí

$$\begin{aligned} \varphi(u) &= \lambda_i u = \lambda_1 P_1(u) + \dots + \lambda_i P_i(u) + \dots + \lambda_k P_k(u) = \\ &= \underbrace{\lambda_1 P_1(u)}_{\vec{0}} + \dots + \underbrace{\lambda_i P_i(u)}_{\vec{0}} + \dots + \underbrace{\lambda_k P_k(u)}_{\vec{0}} = \\ &= (\lambda_1 P_1 + \dots + \lambda_k P_k)(u) \end{aligned}$$

Podobě rovnak $\varphi(u) = \left(\sum_{i=1}^k \lambda_i P_i \right)(u)$
platí pro všechny vektory dané báze, platí
 $\varphi = \sum_{i=1}^k \lambda_i P_i$

na celé U .

Důsledek 2 :

Káždou symetrickou reálnou maticí A můžeme
psát ve tvaru

$$A = P^T D P$$

kte P je ortogonální matice a

$$D = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & & \\ & \lambda_2 & & \\ & & \ddots & \\ & & & \lambda_n \end{pmatrix},$$

kte $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ jsou vlastní čísla matice A .

Důkaz: Napišme zobrazení $\varphi: \mathbb{R}^n \rightarrow \mathbb{R}^n$, $\varphi(x) = Ax$.
 φ je samozřejmě lineární zobrazení, neboť A je symetrická matice. Necht' α je orthonormální báze v \mathbb{R}^n tvořená vlastními vektory. Pak

$$(\varphi)_{\varepsilon, \varepsilon} = A \quad (\varphi)_{\alpha, \alpha} = \begin{pmatrix} \lambda_1 & & 0 \\ & \lambda_2 & \\ 0 & & \ddots \\ & & & \lambda_n \end{pmatrix} = D.$$

Pakli

$$(\varphi)_{\varepsilon, \varepsilon} = (\text{id})_{\varepsilon, \alpha} (\varphi)_{\alpha, \alpha} (\text{id})_{\alpha, \varepsilon}$$

$$(1) \quad A = P^{-1} D P$$

Matice $P = (\text{id})_{\alpha, \varepsilon}$ je ortogonální, neboť je matice přechodu mezi dvěma orthonormálními bázemi. Pak

$$(2) \quad P^{-1} = P^T$$

Dáme-li dohromady (1) a (2) dostaneme

$$A = P^T D P,$$

kde $P^T = (\text{id})_{\varepsilon, \alpha}$ vznikne sponu v'ru standardních orthonormálních vektorů báze α do řádků.

$$P^T = P^{-1} = (\text{id})_{\varepsilon, \alpha} = \begin{pmatrix} (u_1)_{\varepsilon} & (u_2)_{\varepsilon} & \dots & (u_n)_{\varepsilon} \end{pmatrix}.$$

Důsledek 3 pro kvadratické formy:

Pro každou kvadratickou formu $q: U \rightarrow \mathbb{R}$ na prostoru U nad \mathbb{R} se skalárním součinem existuje ortonormální báze $\alpha = (u_1, u_2, \dots, u_n)$ v U taková, že v souřadnicích této báze je

$$q(u) = \lambda_1 x_1^2 + \lambda_2 x_2^2 + \dots + \lambda_n x_n^2,$$

kde $\lambda_1, \lambda_2, \dots, \lambda_n$ jsou vlastní čísla matice kvadratické formy a nějaké ortonormální bázi B .

Důkaz: Necht' $f: U \times U \rightarrow \mathbb{R}$ je symetrická bilineární forma, která sadařá kvadratickou formu

$$q(u) = f(u, u).$$

V souřadnicích nějaké ortonormální báze B je matice této symetrické formy symetrická matice B .

$$\begin{aligned} f(u, v) &= (u)_B^T B (v)_B = (u)_B^T B^T (v)_B \\ &= (B (u)_B)^T \cdot (v)_B = \\ &= ((\varphi)_{B, B} (u)_B)^T \cdot (v)_B \\ &= \langle \varphi(u), v \rangle, \end{aligned}$$

kde $\varphi: U \rightarrow U$ je lineární zobrazení, které má v bázi B matici B . Protože B je symetrická, je φ samoadjungované.

Proka v U existuje orthonomální báze
 $\alpha = (u_1, u_2, \dots, u_n)$ tvořená vlastními
vektory. Matice f v bázi α je

$$A_{ij} = f(u_i, u_j) = \langle \varphi(u_i), u_j \rangle \\ = \langle \lambda_i u_i, u_j \rangle = \begin{cases} \lambda_i & i=j \text{ (vlastní číslo)} \\ 0 & i \neq j \end{cases}$$

Tedy vyjádření f v souřadnicích báze α je

$$f(u, v) = \lambda_1 x_1 y_1 + \lambda_2 x_2 y_2 + \dots + \lambda_n x_n y_n.$$

Pro kvadratickou formu je

$$q(u) = \lambda_1 x_1^2 + \lambda_2 x_2^2 + \dots + \lambda_n x_n^2.$$

Důležitá poznámka: Již dříve jsme ukázali,
že ke kvadratickou formu existuje báze
taková, že v jejích souřadnicích je
 $q(u) = a_{11} x_1^2 + a_{22} x_2^2 + \dots + a_{nn} x_n^2$

ALE, tato báze NEBYLA orthonomální.
Algoritmus nejvyšších řádkových a sloupcových
úprav nám NEDA orthonomální bázi
(ani ortogonální)!.